

pühha pühhitseda.*). Leikuse tõed on lõppetud, ja keik foggutud ja paigale pantud, mis pölliud, ja ajad meile ülespiddamiseks kandnud ja andnud. Olgo nüüd pöllomees ehk muu ammeti ja seisusse innimene; keik ellame sennest, mis maa kannab, ja lodame ja otame igga aasta viljalist suid ja rohkesti õnnistud uudse aega. Taeva Issa õnnistab küll omma igavestest petud targa noui järrele maad ühhel aastal ennam kui teisel; agga ärge murrisegem sellez pärast temmaga, sest et sellegagi meile ennam head tee, kui surem hulk ei oska egga moista ärraarwata. Olgo siis se leikuse-pühha meile ühheks järrelemõtlemisse páwaks, et piisutki Loja surest

majapiddamisest ja temma armo andide jaggamisest mõiksime märgu wötta ja arnu sada, kuida sellega diete ellada, mis temma meile rohkesti õnnistanud, ning kuida sedda, mis kassinamaste olleme sanud, nenda kokkohoida ja pitkendada, et teise leikuse ajani pudusetau lastaksime.

Et rahvale keik sedda tähhendada ja mele tulletada, on konstoriumi-kohhus kirriko-dppetajatele sanna andnud, tänna epistli assemel foggodussele ettelugageda, mis Paulus ommas teises ramaatus, Korintuse-rahvale kirjotud, ühheksama peatükki kuendamast fülmnemast salmist sadik ülespannud, ja nende sannade juhhatamist mõda, jutlust tehha. Agga Paulus kirjutab Korintuse-rahvale nenda:

*). Ille kirriko-seaduse järrusele pühhitsetakse igga aasta, pärast Miheli-páwa, esimene pühhapáwa Leikuse-pühhaaks.